

ph se citește **f**, în ȕicerile derivate din limba elenă s. es. :

<i>pharmacie,</i>	farmasi,	farmacie.
<i>philosophie,</i>	filosofi,	filosofiă.
<i>phosphore,</i>	fosfor,	fosforu.

q, qu, se citește ca **c** (k), s. es. :

<i>cinq,</i>	senc,	cinci.
<i>coq,</i>	coc,	cocoșu.
<i>quantité,</i>	cantite,	cătime, cantitate.
<i>quel,</i>	chel,	care.
<i>qui,</i>	chi,	cine.

r. rh, se citește ca **r** românescu, s. es. :

<i>Ratisbonne,</i>	ratison,	Ratisbona.
<i>rare,</i>	rar,	raru.
<i>règle,</i>	regl',	regulă.
<i>rire,</i>	rir,	a rîde.
<i>rhéteur,</i>	retëor,	oratore.

r la finele ȕiceriloru, se citește în tôte ȕicerile monosilabe, disilabe și în cele terminate în **eur, ir, oir**; altfel nu se citește.

<i>la mer,</i>	la mer,	marea.
<i>le fer,</i>	le fer,	ferulu.
<i>fier,</i>	fier,	mîndru.
<i>l'hiver,</i>	l'iver,	iarna.
<i>le menteur,</i>	mantëor,	mîncinosulu.
<i>bâtir,</i>	batir,	a zidi.
<i>voir,</i>	voar,	a vedea.
<i>apercevoir,</i>	apersëvoar,	a zări.

s se citește ca **s** românescu, s. es. :

<i>santé,</i>	sante,	sănătate.
<i>saint,</i>	sent,	sînt.
<i>sulir,</i>	salir,	a mînji.

s se citește ca **ȕ** (z) când se află singur între două vocale, séu când este finalu și ȕicerea următore începe cu o vocală sau cu **h** mutu.